

«Σηκωθείτε και μη φοβάστε» (Μτ17,7)

Αφού ανέβηκαν σε ένα ψηλό βουνό με τον Ιησού, ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης βλέπουν τη δόξα του Δασκάλου και ακούνε τη φωνή του Πατέρα που τον αναγνωρίζει ως Υιό του.

Μια εξαιρετική εμπειρία, πρόσωπο με πρόσωπο με τον Θεό, που επιτρέπει στο πλάσμα Του να Τον γνωρίσει σε όλη Του τη λαμπρότητα. Φοβισμένοι, πέφτουν στο έδαφος, αλλά ο Ιησούς τους αγγίζει και τους λέει:

«Σηκωθείτε και μη φοβάστε»

Το ρήμα «σηκώνομαι» χρησιμοποιείται συχνά στο Ευαγγέλιο για να εκφράσει την Ανάσταση, όπως και «μη φοβάστε» είναι τα πρώτα λόγια που ο Αναστημένος απευθύνει στις γυναίκες, αφού τις χαιρετά, κοντά στον άδειο τάφο. Τα λόγια του Ιησού, δυνατά και καθαρά, είναι επομένως μια αποφασιστική πρόσκληση για μια νέα ζωή, που γίνεται δυνατή για τους μαθητές με το άγγιγμα του χεριού του.

Και εμείς μερικές φορές εμποδιζόμαστε από τους φόβους μας, καταβλημένοι από τις δοκιμασίες της ζωής, από αδιέξοδες καταστάσεις. Δεν μπορούμε να βασιζόμαστε μόνο στις δυνάμεις μας για να ξαναβρούμε το κίνητρο να είμαστε μάρτυρες του Χριστού, αλλά μάλλον στη χάρη του Θεού που πάντα μας προηγείται.

Ποιος δεν περνάει δοκιμασίες; Έχουν τη μορφή της αποτυχίας, της φτώχειας, της κατάθλιψης, της αμφιβολίας, του πειρασμού [...] Η υλιστική και ατομικιστική κοινωνία που μας περιβάλλει, με τους πολέμους, τη βία, τις αδικίες της, προκαλεί επίσης φόβο... Μπροστά σε αυτές τις καταστάσεις, μπορεί να εκδηλωθεί η αμφιβολία: πού είναι η αγάπη του Θεού; [...] Ο Ιησούς δοκίμασε πραγματικά κάθε πόνο, πήρε επάνω του όλες τις δοκιμασίες μας [...] Αυτός είναι η Αγάπη και η αγάπη διώχνει κάθε φόβο. Κάθε φορά που μας κατακλύζει ο φόβος, που μας πνίγει ο πόνος, μπορούμε να διακρίνουμε την μοναδική αλήθεια που κρύβεται πίσω από αυτά: είναι ο Ιησούς που γίνεται παρών [...]

Ας τον αφήσουμε να μπει στη ζωή μας. Και ας συνεχίσουμε να κάνουμε αυτό που ο Θεός περιμένει από εμάς, αφιερώνοντας τον εαυτό μας στην αγάπη του πλησίον. Θα ανακαλύψουμε ότι ο Ιησούς είναι πάντα Αγάπη. Έτσι θα μπορούμε να του πούμε, όπως οι μαθητές: «Είσαι πραγματικά ο Υιός του Θεού!» (Μτ 14, 33).

«Σηκωθείτε και μη φοβάστε»

Όσοι έχουν αποκτήσει την εμπειρία της συνάντησης με τον Θεό στη ζωή τους, έχουν γοητευτεί από την παρουσία Του, έχουν συγκινηθεί και έχουν θεραπευτεί από το Λόγο Του. Συχνά, η μαρτυρία μιας χριστιανικής κοινότητας συνοδεύει αυτή την «ιερή περιπέτεια» και δίνει το θάρρος να σηκωθεί κάποιος, να βγει από τον εαυτό του, για να συνεχίσει το ταξίδι με τον Ιησού και τους αδελφούς του.

Ακολουθεί η μαρτυρία μιας νεαρής κοπέλας από τη Συρία: «Στο τέλος του περασμένου χρόνου, η χώρα μου πέρασε μια πολύ δύσκολη περίοδο, η πόλη μου χτυπήθηκε από ένα κύμα χάους και φόβου. Ανησυχούσα πολύ για την οικογένειά μου, για τους φίλους μου και για μένα. Μέσα σε τόση ανασφάλεια, προσπαθούσα να παραμείνω σταθερή στην ελπίδα στον Θεό, και δυνατή παρά όσα συνέβαιναν. Πριν από αυτά τα γεγονότα, μαζί με τους νέους με τους οποίους προσπαθούμε να βιώνουμε το Ευαγγέλιο, είχαμε προγραμματίσει διάφορες δράσεις για την υποστήριξη οικογενειών που είχαν ανάγκη από τρόφιμα, αλλά και άλλες πρωτοβουλίες.

Όμως, η κατάσταση μας ανάγκασε να αναστείλουμε προσωρινά όλες τις δραστηριότητές μας. Μετά από κάποιες ημέρες, καταφέραμε να συναντηθούμε. Από αυτή τη συνάντηση, πήραμε δύναμη και κουράγιο ο ένας από τον άλλο. Αποφασίσαμε να μην αφήσουμε τον φόβο να μας καταβάλει, να εμπιστευτούμε τον Ιησού και να συνεχίσουμε τον δρόμο που είχαμε ξεκινήσει. Χάρη στην κοινή μας πίστη, καταφέραμε να βοηθήσουμε περισσότερες από 40 οικογένειες που είχαν πραγματικά ανάγκη από υποστήριξη. Μέσα σε αυτές τις δυσκολίες, αισθανθήκαμε ότι, χάρη στην αγάπη του Θεού και στην ενότητά μας, μπορούσαμε πραγματικά να κάνουμε τη διαφορά».

«Σηκωθείτε και μη φοβάστε»

Αφού ανεβήκαμε μαζί με τον Ιησού στο βουνό για να συναντήσουμε τον Θεό και να ακούσουμε τη φωνή Του, μπορούμε επίσης να κατεβούμε μαζί Του, για να «[...] επιστρέψουμε στην πεδιάδα, όπου συναντάμε τόσους αδελφούς που είναι καταβλημένοι από την κούραση, την ασθένεια, την αδικία, την άγνοια, την υλική και πνευματική φτώχεια».

Ως χριστιανική κοινότητα, μπορεί και εμείς να υποφέρουμε και να νιώθουμε χαμένοι, αλλά αυτός ο Λόγος μας σπρώχνει να δραστηριοποιηθούμε όλοι μαζί, για να φέρουμε σε όλους «τους καρπούς της εμπειρίας που έχουμε ζήσει με τον Θεό, μοιράζοντας τη χάρη που λάβαμε».

Επιμέλεια: Οικουμενική διεθνής ομάδα
του Λόγου της Ζωής